

FILM

DUNGEONS & DRAGONS: HONOR AMONG THIEVES

AF JACOB KROGSØE · 13. MAJ 2023 · 4 MINUTTERS LÆSETID

Veloplagt er kodeordet, når jeg skal vurdere den nye fantasyfilm Dungeons & Dragons: Honor Among Thieves. Og tak for det! Jeg havde frygtet en skrækkelig film og fik det stik modsatte.

TIL
TOP

“Rammer AC -3?” Gamemaster Martin kigger på mig. Han sidder i sikkerhed, lige dér bag sin gamemaster-screen.

Den onde ridder har hakket ud efter mig med sit store sværd. Jeg kan se på Martin, at han forventer, at han rammer min krigerdværg Ben.

Luften er tyk af spænding og af duften af sved og slik.

Vi har siddet længe i det lokale. Vi er midt i en afgørende kamp. Jeg kigger ned på mit *character sheet*. Jeg kan mærke, at sveden pibler ned ad min pande, og at min mund er tør.

Hvis jeg bliver ramt, kan vi risikere, at vi er færdige. Jeg kigger rundt i rummet, ser Anders, Jens og Lauge, der spiller de tre andre karakterer i gruppen. De er nervøse. Tiden er nærmest gået i stå.

Martin gentager sit spørgsmål: “Rammer AC -3?”. Denne gang med ekstra tryk på “-3”. Jeg kigger op på Martin og svarer...

TRE JAMMERLIGE FILM

Men før jeg svarer Martin, skruer vi lige tiden lidt mere end 20 år tilbage.

Tilbage til dér, hvor det første, og meget jammerlige, indslag, **Dungeons & Dragons** (2000), ramte som en stinkende lort, året før **The Lord of the Rings**-serien gjorde fantasy til hvermandseje.

Vi husker vel alle den manisk overspillende Jeremy Irons?

Næste film var den markant bedre, men stadig ganske jammerlige, **Dungeons and Dragons: Wrath of the Dragon God** (2005). Hvordan kunne det gå så galt, at der skulle laves endnu en film?

Og den tredje stinker, **Dungeons & Dragons: The Book of Vile Darkness** (2012), som nærmest er den bedste af de tre,

er blandt andet produceret af den talentløse Courtney Solomon, der instruerede den første af filmene, og så er den instrueret af Gerry Lively, som instruerede nummer to.

Der var åbenbart nogen, måske Solomon, der syntes, at Lively er en sej instruktør? Eller var der bare ikke penge til mere? Eller måske tænkte man bare, at verden ville have godt af endnu en lortefilm lavet af endnu en talentløs instruktør?

At den så udkom netop det år, som en TV-film vel at mærke, kan jo ikke undre, da det jo var der, at første del af **The Hobbit**-trilogien fik premiere.

Så der er en rød tråd mellem **Dungeons & Dragons**-serien og Tolkien. Det vidste vi jo godt, på rollespilsfronten, men på filmscenen har den røde tråd udviklet sig til et gustent reb, der leder direkte ned i den filmiske mødding: Peter Jackson, det er din skyld!

Nu vil jeg lige vaske min mund. For det var godt mange grimme ord, jeg fik kastet i retning af de tre stakkels film. Derfor var det også med bange anelser, at jeg kastede mig over **Dungeons & Dragons: Honor Among Thieves**. Men før jeg vil gå videre med filmen, tager vi lige endnu et spring tilbage i tiden.

MIT MØDE MED ROLLESPIL

Jeg begyndte at spille **Dungeons & Dragons**, da jeg gik i femte klasse – året før var vi startet med **Sværd og Trolddom**, og året før det legede vi helte i skoven.

Sideløbende havde Martin, ham jeg skriver bøger sammen med i dag, og ham som er den onde gamemaster i indledningen, også skabt et rollespilsunivers for mig og hans nabo Morten. Så vi elskede det skidt.

Vi havde set den klassiske seddel på biblioteket i Aabenraa, hvor der stod, at man kunne møde op og prøve rollespil. Det gjorde vi så, og fra dét punkt, og mange år frem, var rollespil, specielt fantasygenren og **Dungeons & Dragons**, en meget central del af vores liv.

I perioden fra 1992 til 2005 spillede vi den samme kampagne. Martin var gamemaster. Jeg spillede dværgen Ben Firebreath, og det gjorde jeg i alle årene.

Så **Dungeons & Dragons** var en central del af min barndom, af min ungdom og af perioden, hvor jeg gik fra at være en ung mand til at blive voksen. Jeg har ikke spillet meget rollespil siden vores **Dungeons & Dragons**-kampagne sluttede i 2005.

BULLSEYE

Da jeg sammen med min førstefødte søn Frode indløste billet til **Dungeons & Dragons: Honor Among Thieves** var jeg tilbage. Denne gang i biografen.

Bevares, den del af **Dungeons & Dragons**, som den nye film indfanger, er den fjollede. Fuld smæk på humoren.

Dungeons & Dragons kan være meget mere end det. Det var vores lange kampagne et godt eksempel på. Men hvis essensen af den fjollede del af rollespillet skal indfanges, så rammer den nye film plet. *Bullseye*.

Det er noget helt andet end den alvor, vi eksempelvis ser i de mesterlige **Ringenes herre**-film. Og det er helt fint. Der er plads til begge former. Både film og måder at spille rollespil på.

VELOPLAGT

Vi følger en gruppe på eventyr. De skal skaffe magiske sager og bekæmpe ondskaben. Medlemmerne i gruppen har forskellige evner og forskellige personligheder. De er fornemt skildret.

Og det er forrygende morsomt, da de eksempelvis møder den kvalmende gode paladin eller da de skal tale med de døde via en formular. Actionscenerne og effekterne er fine. Det hele er så veloplagt, at jeg ikke kunne lade være med at føle mig som deltager i en dejlig fest.

Og når man er gammel eller ung rollespiller, så er filmen spækket med detaljer, som vi kan nyde. Filmskaberne kender os, og de kender **Dungeons & Dragons**. Det er godt gjort. Dog uden at det kammer over.

For et andet vigtigt aspekt er, at filmen også står på egne ben. Jeg havde som sagt Frode med. Og han kender ikke rollespillet, men han havde også en fest med den. Og det var en fest, på vej hjem i bilen fra Esbjerg, at fortælle Frode om flere af detaljerne. Det synes han var fedt.

RAMTE AC -3?

Og så er vi tilbage i det svedige lokale. Jeg svarer Martin.
“Nej, AC -3 rammer ikke. For jeg har både min store rustning på, mit skjold OG min beskyttelsesring. Så jeg har AC -4.”

Kort efter nedlagde vi den onde kriger og kunne fortsætte vores eventyr.

Filmen får store flotte fire stjerner. Nej, vent. Faktisk fem, når jeg tager rollespils-Jacob med i vurderingen. Og det gør jeg. Andre kan nøjes med de fire.

Så nu er systemet endeligt blevet rensset efter de tre skrækkelige **Dungeons & Dragons**-film, der fik premiere i 2000, 2005 og 2012. Tak for det!

Titel: Dungeons & Dragons: Honor Among Thieves

Instruktør: Jonathan Goldstein og John Francis Daley

Manuskript: Jonathan Goldstein, John Francis Daley og Michael Gilio

Cast: Chris Pine (Edgin Darvis), Michelle Rodriguez (Holga Kilgore), Hugh Grant (Forge Fitzwilliam)

Foto: Barry Peterson

Klip: Dan Lebental

Musik: Lorne Balfe

Spilletid: 134 minutter

Aspect ratio: 1.85:1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: USA, 2023

Stikord: Fantasy

DEL DETTE

JACOB KROGSØE

Jacob Krogsøe Medstifter af Planet Pulp. Redaktør. Bosiddende i Århus, hvorfra han har færdiggjort sit studie på Film- og Medievidenskab på KUA. Har desuden taget tillægsuddannelsen på Journalisthøjskolen, og startede den 1. oktober 2011 som mediebibliotekar på Randers Bibliotek. Er født på Fyn og opvokset i Sønderjylland. Har altid haft en stor passion for film, helt tilbage fra da han så film i sine bedsteforældres biograf i Hesselager. **Maltin's Film Guide** [..]

SKRIV ET SVAR

Skriv din kommentar